

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.361/2007/7. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Pásztor Gyula ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek, - a Páhokiné dr. Baji Éva ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. rendű, a képviselő 1 által képviselt **III.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű III. rendű, a Szécsi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szécsi István ügyvéd) által képviselt **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében - a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.266/2005/6. sorszámú hatályon kívül helyező végzése folytán lefolytatott új eljárásban - a Békés Megyei Bíróság 2007. június hó 15. napján kelt 13.P.20.277/2005/34. sorszámú ítélete ellen előterjesztett - a IV. rendű alperes 36. sorszámú, az I. rendű alperes 38. sorszámú, a felperes 40. sorszámú - fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja**, az I. rendű alperes marasztalását - az elsőfokú eljárási illeték és az államnak fizetendő költség viselésére is kiterjedően - **mellőzi** és vele szemben a keresetet teljes egészében **elutasítja**.

A felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő eljárási költség összegét 380.000,- (Háromszáznyolcvanezer) Ft-ra **felemeli**.

A IV. rendű alperes által az államnak fizetendő eljárási illeték összegét 308.200,- (Háromszáznyolcezer-kettőszáz) Ft-ra, míg az állam terhén maradót 155.700,- (Egyszázötvenötezer-hétszáz) Ft-ra **felemeli**.

A IV. rendű alperes által az államnak fizetendő előlegezett költség összegét 77.572,- (Hetvenhétezer-ötszázhetvenkettő) Ft-ra **felemeli**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 100.000,- (Egyszázezer) Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű alperesnek 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 154.100,- (Egyszázötvennégyezer-egyszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket és megállapítja, hogy 188.300,-(Egyszáznyolcvannyolcezer-háromszáz) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az I. rendű alperes 2001. február 25. napján 18 óra körüli időben kivilágítatlan versenykerékpárral közlekedett a 47. számú főúton AA felől BB irányába. Ugyanebben az időpontban a IV. rendű alperes az I. rendű alperes mögött haladt segédmotoros kerékpárjával. A IV. rendű alperes az I. rendű alperest későn észlelte, ezért fékezés és irányváltoztatás nélkül hátulról nekiütközött, amelynek következtében mindketten elesetek. Az elesést követően az úttestről már felálltak, járműveiket onnan eltávolították, de a IV. rendű alperes visszatért az útestre szétszóródott ingóságainak összeszedése céljából, amikor AA felől a felperes személygépkocsijával a helyszínhez ért. A felperes a IV. rendű alperes elütésének elkerülése végett hirtelen kormánymozdulatot tett és gépkocsijával áttért a menetirány szerinti baloldalra, vészfékezésbe kezdett, azonban ennek ellenére összeütközött a vele szemben szabályosan közlekedő **/személy neve 1/** által vezetett Fiat ... típusú személygépjárművel. A baleset következtében a felperes bal combcsontja zárt, elmozdulással járó, részben a tomporon, részben pedig a tompor alatt húzódó törését szenvedte el, amely műtéti csontegyesítést igényelt. A törések magasságában fertőzés következett be, amely ismételt műtéti beavatkozást tett szükségessé. A felperes 2001. február 25. - március 30., november 21. - december 10. és 2002. február 28. - március 4. között állt kórházi gyógykezelés alatt. Ezen időszakban családtagjai rendszeresen látogatták, a kórházi gyógykezelések között otthoni ápolásra szorult, majd később több alkalommal kellett kontrollvizsgálaton részt vennie, és rehabilitációs kezeléseket kapott a helyi gyógyfürdőben 85 alkalommal. A csonttörés gyógyulása 2002. január hónapban befejeződött, azonban a gyulladásos jelenségek csak 2002. március közepére szűntek meg. A felperes baloldali combfejében részleges vérellátási zavar miatt csontelhalás következett be. A bal alsó végtag 1 cm-t megrövidült, izomzata sorvadt, a csípőízületi mozgások végpontjai fájdalmasak, a bal alsó láb hosszú távú, több órás, folyamatos terhelhetősége csökkent. A felperes munkaképessége csökkenésének mértéke 50 %-os, korábbi munkakörét ellátni nem tudja, miután nehéz fizikai terhelést nem kaphat, az autószerelői munka egyes folyamatait tudja csupán elvégezni, huzamosabb állást, járást, gyakori guggolást, a bal alsó végtag jelentős megterhelését előidéző munkálatokat nem tud elvégezni. A felperes a baleset évében, majd 2002-ben is ház körüli kertjének műveléséhez idegen munkaerőt vett igénybe, amelynek költsége 2001-ben 7.800,-Ft, 2002-ben 9.000,-Ft volt. 2002. április 30. napjáig táppénzben részesült, május hó 1. napjától kezdődően rendszeres szociális járadékot kapott munkaképessége csökkenésének

megállapításáig. A felperes balesetben károsodott személygépjárművét a biztosító totálkárosnak minősítette, erről azonban nem értesítette. A sérült személygépjárművet a felperes baráti segítségnyújtással felújította, az anyagköltség 400.000,-Ft volt. A III. rendű alperes a gépkocsi értékéből 123.000,-Ft-ot megtérített. A Gyulai Városi Bíróság 4.B.546/2001/27. sorszámú ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes elkövette a maradandó fogyatékossgát eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségét, és ezért 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

A felperes az alapeljárás során előterjesztett keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az I-III. rendű alpereseket egyetemlegesen 4.975.878,-Ft és járulécai megfizetésére. Keresetéből 975.878,-Ft-ot vagyoni, míg 4.000.000,-Ft-ot nem vagyoni kártérítés címén igényelt. Keresetét arra alapította, hogy az I. rendű alperes volt a baleset okozója, míg a III. rendű alperes a biztosítás nélküli segédmotorkerékpár vezetője helyett köteles helyt állni, míg a II. rendű alperes, mint felelősségbiztosító. Az alapeljárás során a segédmotorkerékpár vezetője a III. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott.

Az alapeljárásban az alperesek és a beavatkozó kérték a kereset elutasítását.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a baleset bekövetkeztéért felelőssége nem állapítható meg, miután a beavatkozóval történt ütközést követően a járműveiket az útról eltávolították és a beavatkozó ment vissza ismételt az útestre vagyontárgyait összeszedni, ekkor érkezett a helyszínre a felperes és rántotta el a kormányt, ezért közlekedési szabályszegése és a bekövetkezett baleset között az okozati összefüggés nem állapítható meg.

A II. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a felperes és a balesetet szenvedett másik gépjármű felelősségbiztosítója, így helytállási kötelezettsége a felperessel szemben nincs.

A III. rendű alperes érdemi ellenkérelmében mind a kereset jogalapját, mind pedig összecszerűségét vitatta.

Az alapeljárás során meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság kötelezte az I. és III. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 2.730.658,-Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. február 25-től a kifizetésig járó időszakra a mindenkor aktuális mértékű késedelmi kamatot és perköltséget, míg ezt meghaladóan - a II. rendű alperessel szemben teljes egészében - a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest a II. rendű alperes javára perköltség fizetésére, míg az I. rendű alperest a feljegyzett illeték, az I. és III. rendű alpereseket állam által előlegezett költség megfizetésére. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a büntető eljárás iratai alapján állapította meg a baleset bekövetkezésének menetét. Az okfolyamat ugyan az I. rendű és a beavatkozó ütközésével kezdődött, de abban nagy mértékben

közrejátszott az is, hogy a beavatkozó a baleset következtében szétszóródott dolgait nem kellő körültekintés után szedte össze az útesten. A tőle elvárható magatartás az lett volna, ha megvárja amíg más jármű az útesten nem közlekedik. A kárt az I. rendű alperes és a beavatkozó közösen okozták, a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján a károsulttal szembeni felelősségük egyetemleges, egymás között pedig felróhatóságuk arányában oszlik meg, ezt azonban a perbeli relációban nem vizsgálta, azt szükségtelennek találta. A beavatkozó kötelező felelősségbiztosítással nem rendelkezett, ezért helyette a III. rendű alperes köteles helyt állni. A keresetből 730.658,-Ft összegű vagyoni kárigényt és 2.000.000,-Ft összegű nem vagyoni kárt talált megalapozottnak. A II. rendű alperessel szembeni keresetet teljes egészében elutasította.

Az ítélet ellen az I. és III. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben kérték annak részbeni megváltoztatása mellett a kereset teljes körű elutasítását.

A másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság alapeljárásban hozott ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseket hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Pp. 4. § (2) bekezdése alapján, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni-jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatban nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A törvényi rendelkezésekből következően azonban a büntető ítélet indokolása a polgári perben eljáró bíróságot nem köti, a bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás és valamennyi bizonyíték együttes és alapos mérlegelésével a büntető ítélettől eltérő tényállást állapíthat meg. A jogerős büntető bírói ítélet - tényállásában - a balesetben részes személyek magatartását pontosan nem határozta meg, jelentős bizonytalanság mutatkozott ate tekintetben, hogy az I. rendű alperes és a beavatkozó ütközését követően mikor ért a felperes a helyszínre, az útesten ténylegesen kik és milyen okból tartózkodtak. A polgári jogi kártérítő felelősség megállapítása szempontjából rendkívüli jelentősége van annak, hogy a felperes kikerülő manőverét, mely személy útesten tartózkodása miatt hajtotta végre, ez kihatással van mind az I. rendű alperes, mind pedig a beavatkozó kártérítő felelősségére, magatartásuk és a kár közötti okozati összefüggés fennálltának megállapítására, közrehatási arányukra, továbbá a III. rendű alperes helytállási kötelezettségére is. A baleset lefolyásának pontos rekonstruálása a károsulti közrehatás vizsgálata miatt is indokolt. Amennyiben az I. rendű alperes tényelődása bizonyítást nyer és a kerékpár, valamint a segédmotoros kerékpár ütközését követően az abban részes felek a járműveket már eltávolították az útestről és oda a beavatkozó gyalogosként tért vissza, úgy teljesen más megítélés alá kerül az I. rendű alperes magatartása, kétségessé válik a III. rendű alperes helytállási kötelezettsége és előtérbe kerülhet a beavatkozó önálló kártérítő felelőssége. Az elsőfokú bíróság számára előírta, hogy az új eljárás során a bizonyítási eljárás megismétlésével tisztázza a baleset körülményeit.

Az új eljárás során a felperes keresetét módosította, azt a beavatkozóra IV. rendű alperesként kiterjesztette és kérte a bíróságot, hogy kötelezze az I. III. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 4.975.878,-Ft, valamint ezen összeg után 2001. február hó 25-től a kifizetésig járó időszakra késedelmi kamat megfizetésére. Módosított keresetének ténybeli és jogi indoka megegyezett az alapeljárás során előterjesztettével.

Az I. III. és IV. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását az új eljárás során is.

Az I. rendű alperes fenntartotta az alapeljárás során előterjesztett jogi érvelését, állította, hogy a balesetet követően felállt, az úttestről eltávolította járművét, így a felperesnek sérülést okozó baleset bekövetkeztéért polgárjogi felelősség nem terheli.

A III. rendű alperes álláspontja szerint a felperes gépjárművével közlekedve nagyobb körültekintés mellett szerencsésebben megválasztott közlekedési manőverrel a balesetet elkerülhette volna.

A IV. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a bekövetkezett közlekedési balesetért felelősség nem terheli, ezért kártérítő felelőssége nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság az új eljárás során meghozott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, fizessen meg a felperesnek 285.366,-Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. február 25-től a kifizetésig járó mindenkor törvényes mértékű késedelmi kamatát, kötelezte a IV. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.568.292,-Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. február 25-től a kifizetésig járó időszakra a mindenkor törvényes mértékű késedelmi kamatát, és 40.000,-Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 361.000,-Ft, a III. rendű alperesnek 380.000,-Ft perköltséget. Kötelezte az I. rendű alperest az állam javára 16.380,-Ft, míg a IV. rendű alperest 147.460,-Ft eljárási illeték megfizetésére, megállapította, hogy 136.220,-Ft illeték az állam terhén marad. Ezen túlmenően az I. rendű alperest 7.183,-Ft, míg a IV. rendű alperest 70.389,-Ft állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezte, megállapította, hogy 66.078,-Ft költség az állam terhén marad. A határozata indokolásában kifejtette, hogy a megismételt eljárásban feltárt bizonyítékok azt támasztották alá, hogy az I. és IV. rendű alperes balesetét döntő mértékben az I. rendű alperes kerékpárjának kivilágíthatatlansága okozta, kisebb részben a IV. rendű alperes figyelmetlen vezetése. Az I. és IV. rendű alperesek - elesésüket követően - járműveiket az úttestről eltávolították, ezen tény cáfolatára **tanú 1** tanúvallomása nem alkalmas. A felperesi személygépjármű, valamint a Fiat ... ütközését az idézte elő, hogy a IV. rendű alperes az úttestre történő felhaladásával a felperes számára elháríthatatlan helyzetet teremtett, így az elütés elkerülése érdekében a balra irányuló menekülés a felperes részéről nem kifogásolható, az elfogadható járművezetői magatartás volt. A második baleset csak közvetetten van összefüggésben a tőle térben és időben eltérően bekövetkezett első balesettel. A második baleset nyilvánvalóan elkerülhető lett volna, ha az első baleset nem következik be. Miután azonban az első balesetben részes I. és IV. rendű alperesek

járműveiket már levitték az útról és a IV. rendű alperes csak ezt követően kezdte meg az útra történő felhaladást, ezért a második balesetért az I. rendű alperes csak 10 %-os mértékben, míg a IV. rendű alperes 90 %-ban felelős. Miután biztosítással nem rendelkező

jármű a balesetben nem vett részt, ezért a III. rendű alperesnek nincs helytállási kötelezettsége. A felperes nem hatott közre a baleset bekövetkeztében miután az ütközés csak 60-65 km/óra sebességű haladása mellett lett volna elkerülhető. A kárért felelős személy a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján köteles megtéríteni a károsult vagyonában beállt értékcsökkenést, az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A csatolt jövedelemigazolás alapján állapította meg a felperes balesetet megelőzően elért átlagkeresetét és a táppénz közötti különbözetet, amely 2001. évben 156.210,-Ft, 2002-ben 85.343,-Ft volt. A kórházi látogatással, élelem feljavítással kapcsolatos költségeket nem találta eltúlzottnak a felperes által megjelölt 59.400,-Ft, 34.200,-Ft és 7.200,-Ft összegben, ezért azok megtérítésére közrehatásuk arányában kötelezte az I. és IV. rendű alpereseket. Bizonyítottként elfogadta a mezőgazdasági kisegítő költségeit, összesen 16.800,-Ft összegben, míg az otthoni ápolás és plusz energia költséget 85.000,-Ft-ban találta megalapozottnak. A gépjármű javítási költségét tanúvallomások és csatolt számlák alapján 400.000,-Ft-ban ítélte meg, míg a kontrollvizsgálatok és a rehabilitációs kezelés költségét 37.950,-Ft erejéig tartotta megalapozottnak. Vagyoni kártérítés címén összesen 853.658,-Ft-ot ítelt meg, míg nem vagyoni kártérítésként továbbra is 2.000.000,-Ft-ot talált arányban állónak az elszenvedett egészségsértéssel. A 2.853.658,-Ft megfizetésére 10 %-90 % arányban kötelezte az I. és IV. rendű alpereseket. Az elsőfokú eljárási költségek, feljegyzett illeték és állam által előlegezett költség megfizetésére is ilyen arányban kötelezte őket.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes, az I. és IV. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása mellett a III. rendű alperes egyetemleges kötelezését a megítélt kártérítés megfizetésére, emellett a IV. rendű alperest pervesztességére figyelemmel elsőfokú eljárási költség megfizetésére. A III. rendű alperes felelőssége azért áll fenn, mert kártérítést fizetett részére a pert megelőzően.

Az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása mellett a kereset vele szemben történő teljes körű elutasítását kérte. Változatlanul fenntartotta azon ténybeli és jogi álláspontját, hogy a személygépjárművek ütközéséért felelősséggel semmilyen mértékben nem tartozik, tekintve, hogy a IV. rendű alperessel való ütközését követően az úttestről lement, járművét is eltávolította. A IV. rendű alperes a közlekedési szabályok be nem tartásával, gyalogosként tért vissza az úttestre, így az ő balesetük, valamint a felperes és a Fiat ... típusú személygépjármű összeütközése, valamint az ő magatartása között az oksági kapcsolat nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg, hogy a második balesetért való felelőssége 10 %-os mértékben fennáll.

Pf.III.20.361/2007/7. szám

A IV. rendű alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, elsődlegesen a vele szembeni kereset teljes körű elutasítását, míg másodlagosan közrehatási arányának 10

%-ra történő mérséklését és ennek megfelelően a marasztalási összeg leszállítását. Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg és az abból levont következtései sem helytállóak. Az elsőfokú bíróság anyagi és eljárásjogi jogszabályt is sértett, hiszen a büntető bíróság jogerős ítélete rendelkező részében megállapította, hogy a közlekedési balesetért az I. rendű alperes a felelős, így ez a polgári jogvitában ítélt dolgot képez. A büntető ítéletnek nem csak a rendelkező részét, hanem a bűnösséget megalapozó tényállást sem lehet polgári perben vitássá tenni, hiszen az eltérő vagy ellentétes ténymegállapítás a bűnösség kérdésére is kihatna. Az elsőfokú bíróság a büntető bírósági ítélettől eltérően állapította meg a baleset bekövetkezésében a felróhatóság arányát, ezzel azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes nem követte el, illetve nem olyan formában követte el a terhére rótt bűncselekményt, mint ahogy a büntető ítélet megállapította, ezzel a bűncselekmény tényállási eleme hiányzik. Az elsőfokú bíróságnak nem volt lehetősége arra, hogy a büntető bíróság által megállapított felróhatósággal összefüggésben olyan jellegű megállapítást tegyen, amely szerint a baleset bekövetkezte másnak is felróható, azaz a közrehatás aránya eltérő. A tényállás a szakértői vélemény és a büntető ügy iratanyaga alapján is tévesen került megállapításra, a felperes nagy sebességgel közlekedett, az elhárításnak a legrosszabb módját választotta, helytelen vezetői döntést hozott, emellett már lehaladt az úttestről, amikor a felperes gépjárművével odaért. Nem tanúsított olyan elháríthatatlan magatartást, amely miatt a felperes megfelelő vezetéstechnikai korrekcióval ne tudta volna a balesetet megelőzni. Amennyiben a baleset bekövetkeztében felróható magatartása megállapítható lenne, közreható magatartása kizárólag akkor minősül fokozott veszéllyel járó tevékenység körén kívül eső elháríthatatlan oknak, ha a legnagyobb gondossággal, a közlekedési szabályok fokozott megtartása mellett is elkerülhetetlen lett volna a baleset. A jogerős büntető bírói ítélet szerint a felperes hirtelen kormánymozdulatot tett, ennek következtében ütközött össze a Fiattal és az úttesten szétszóródott tárgyak is hirtelen kormánymozdulatra készítették, amely miatt felelősség őt nem terheli, hiszen a balesete a kivágítatlanul közlekedő I. rendű alperes miatt következett be. Sérelmezte, hogy a felperes orvosszakértői vizsgálata elmaradt, holott korábban, jóval a balesetet követően mindenfajta segédeszköz nélkül látta közlekedni, járművet vezetni, ezért nem vagyoni kárigénye megalapozatlan. A III. rendű alperes egyébiránt a felperes kárát maradéktalanul kifizette és vele szemben regressz igényel is fellépett, ezért a vagyoni kártérítés iránti igény is megalapozatlan.

A IV. rendű alperes fellebbezése teljes egészében, a felperesé túlnyomó részben **alaptalan**, míg az I. rendű alperes fellebbezése teljes egészében **megalapozott**.

A IV. rendű alperes tévesen hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a büntető eljárás során hozott jogerős ítélet a Pp. 229. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti anyagi jogerővel bír. A büntető ügyben meghozott jogerős ítélet polgári jogi

következményéről a Pp. 4. § (2) bekezdése rendelkezik. Eszerint a polgári bíróságot a büntető ügyben meghozott jogerős ítélet csak annyiban köti, hogy a bűnösség kérdésében attól nem térhet el. A büntető ítéletben megállapított tényállás azonban a polgári bíróságot nem köti, nincs akadálya annak, hogy a per során felmerült valamennyi bizonyíték - így a büntető eljárás tartalma - figyelembevételével a büntető bíróságától eltérő tényállást állapítson meg (Bírósági Határozatok 2003/457. számú jogeset). Megjegyzendő, hogy a

hatályon kívül helyezésre is ezen okból került sor, tekintve, hogy a büntető ügyben meghozott döntés - tényállási szinten - teljes körűen nem tárta fel a baleseti szituációkat, és nem értékelte az abban részes felek magatartását sem.

Az új eljárás során lefolytatott bizonyítás során keletkezett bizonyítékokat helyesen értékelve állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást, abból azonban részben téves következtetést vont le. Nyilvánvalóvá vált, hogy térben és időben jól elhatárolható módon két baleset következett be. Az elsőben az I. és IV. rendű alperes volt a részes, azonban a felperes helyszínre érkezésekor az I. rendű alperes és járműve, mint ahogy a IV. rendű alperesé sem volt az úttesten, oda a IV. rendű alperes gyalogosként ment vissza. Mindebből az következik - a polgári jogi kártérítő felelősség szempontjából -, hogy a felperes és a másik személygépjármű összeütközése, valamint az I. rendű és a IV. rendű alperes ütközése között közvetlen oksági kapcsolat nincs, az oly távoli, hogy emiatt az I. rendű alperesi felelősség nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes magatartása és a felperest ért kár közötti okozati összefüggés fennálltát tévesen állapította meg, az I. rendű alperes kártérítő felelőssége az okozati összefüggés hiánya miatt a felperessel szemben nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság mind a vagyoni, mind pedig a nem vagyoni kár összegszerűségét a bizonyítékok alapján helyes mérlegeléssel állapította meg, az ezt támadó IV. rendű alperesi fellebbezés alaptalan.

Miután a IV. rendű alperes nem veszélyes üzembentartójaként okozta a balesetet, ezért a III. rendű alperes helytállási kötelezettsége nem áll fenn, az ezzel összefüggő felperesi fellebbezés szintén alaptalan.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében részben megváltoztatta, az I. rendű alperes marasztalását mellőzte, és a vele szemben előterjesztett keresetet teljes egészében elutasította. Tekintve azonban, hogy a IV. rendű alperes marasztalási összegének felemelésére irányuló fellebbezés nem került előterjesztésre, ezért - a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel - a IV. rendű alperes teljes körű kártérítő felelősségétől függetlenül nem volt mód a marasztalási összege felemelésére (Pp. 253. § (2) és (3) bekezdés).

A megváltoztatásra figyelemmel módosultak a pervesztességi-pernyertességi arányok. Az I. rendű alperes teljes egészében pernyertes lett, ezért a le nem rótt eljárási illeték, állam által előlegezett költség, valamint felperesnek járó perköltség

Pf.III.20.361/2007/7. szám

fizetésére nem kötelezhető, az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket a másodfokú bíróság mellőzte, és ugyanezen okra figyelemmel

a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét a rendelkező részben írtak szerinti összegre felemelte.

Az elsőfokú bíróság - ítélete rendelkező részéből kitűnően - elmulasztott rendelkezni az alapeljárásbeli fellebbezési eljárási illeték viseléséről, emellett az elsőfokú eljárási illeték összegét is helytelenül határozta meg. A felperes keresetében eredetileg 5.001.858,-Ft megfizetése iránt terjesztett elő keresetet, így az ezután számított, kerekített illeték összege 300.100,-Ft. Az alapeljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével egyetemlegesen marasztalta az I. és III. rendű alperest 2.730.658,-Ft megfizetésére, az ezután számított 6 %-os mértékű illeték 163.800,-Ft. Az elsőfokú bíróság ítéletében összesen 300.060,-Ft illeték viseléséről rendelkezett. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részében megváltoztatta, a IV. rendű alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét a 2.568.292,-Ft után számított első- és alapeljárásbeli fellebbezési eljárási illeték összegére, összesen 308.200,-Ft-ra felemelte, ugyanígy a költségmentes felperes pervesztessége folytán az állam terhén maradó illeték összegét is felemelte 155.700,-Ft-ra. Miután az I. rendű alperes pernyertes lett és állam által előlegezett költség fizetésére nem kötelezhető, így a IV. rendű alperes által fizetendő összeg 7.183,-Ft-tal felemelésre került a másodfokú bíróság által.

Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta (Pp. 253. § (2) és (3) bekezdés).

Az I. rendű alperes fellebbezése eredményes volt, míg a felperesé és IV. rendű alperesé eredményre nem vezetett, ezért a felperes az I. rendű alperes, míg a IV. rendű alperes a felperes relációjában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárási költség megfizetésére, amelynek összege a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjakból áll, ÁFA-val együtt.

A felperes fellebbezésében akként kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, hogy a másodfokú bíróság marasztalja a III. rendű alperest a megítélt kártérítési összeg egyetemlegesen történő megfizetésére. A felperes fellebbezésével érintett pertárgyérték 2.730.658,-Ft, az ezután feljegyzett illeték 171.200,-Ft. Az I. rendű alperes fellebbezési perértéke 285.366,-Ft, az ezután feljegyzett illeték összege 17.100,-Ft. A költségmentes felperes pervesztessége folytán ezen két fellebbezés után feljegyzett eljárási illeték, összesen 188.300,-Ft a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

A IV. rendű alperes fellebbezése az őt érintő marasztalásra vonatkozott (2.568.292,-Ft), így pervesztessége okán az azután feljegyzett 154.100,-Ft eljárási illeték állam

-10-

javára történő megfizetésére köteles az Itv. 74. §-a, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

S z e g e d, 2007. december 10. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Lakatos Péter sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.361/2007/8. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Pásztor Gyula ügyvéd (5631 Békés, Pf. 17.) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek, - a Páhokiné dr. Baji Éva ügyvéd (1061 Budapest, Király u. 34. I/3.) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. rendű, a képviselő 1 által képviselt **III.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű III. rendű, a Szécsi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szécsi István ügyvéd 5700 Gyula, Béke sgt. 42.) által képviselt **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2007. június hó 15. napján kelt 13.P.20.277/2005/34. sorszámú ítélete ellen előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉST:

A Pf.III.20.361/2007/7. sorszámú ítélete rendelkező részének hatodik bekezdését **akként javítja ki**, hogy - helyesen - kötelezi a IV. rendű alperest, fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 60.000,-(Hatvanezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A kijavító végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt van helye fellebbezésnek, amelyet írásban 5 példányban lehet benyújtani - a Legfelsőbb Bírósághoz címezve - a Szegedi Ítéltáblánál.

-11-

INDOKOLÁS:

A felperes fellebbezésében a IV. rendű alperes elsőfokú eljárási költség fizetésére kötelezését kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, azonban a IV. rendű alperes marasztalása tekintetében helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet szerint a IV. rendű alperes a felperes javára 40.000,-Ft elsőfokú eljárási költség megfizetésére köteles. A másodfokú bíróság ítélete rendelkező részében a IV. rendű alperest kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 100.000,-Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

A határozat írásbafoglalásakor a bíróság észlelte, hogy számítási hibát, illetve részben elírást vétett, hiszen a felperes javára összesen 100.000,-Ft első- és másodfokú eljárási költséget talált megállapíthatónak, azonban elmulasztotta levonni az elsőfokú bíróság által megítélt és a másodfokú bíróság által helybenhagyott 40.000,-Ft összeget. Helyesen a

másodfokú bíróság a felperes javára a IV. rendű alperest 60.000,-Ft másodfokú költség megfizetésére kötelezte, amely 50.000,-Ft + 20 % ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból állt.

A másodfokú bíróság a számítási hibát és elírást észlelve a Pp. 224. §-a alapján az ítélet rendelkező részét kijavította akként, hogy a IV. rendű alperes a felperes javára 60.000,-Ft másodfokú eljárási költség megfizetésére köteles a 40.000,-Ft elsőfokú perköltségben marasztaló, helybenhagyott elsőfokú ítéleti rendelkezésen túlmenően.

A kijavító végzés elleni perorvoslati jog a Pp. 233/A. §-án alapul.

S z e g e d, 2007. december 19. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Lakatos Péter sk.
előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
táblabíró